

τρισάγιος αυτός ύμνος μας υπενθυμίζει τον ύμνο των αγγέλων «**άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαββαώθ**» και έχει μια μεγάλη δογματική σημασία, γιατί αναφέρεται στον Τριαδικό Θεό που έχει μία ουσία και τρεις υποστάσεις. **Με την λέξη Θεός χαρακτηρίζεται ο Πατήρ, με την λέξη ισχυρός χαρακτηρίζεται ο Υιός και με την λέξη αθάνατος χαρακτηρίζεται το Άγιον Πνεύμα.** Αυτό το συναντούμε σε δοξαστικό της Πεντηκοστής. Και τα τρία πρόσωπα έχουν διαφορετική υπόσταση-πρόσωπο, αλλά έχουν κοινή ουσία και ενέργεια, γι' αυτό και τα τρία Πρόσωπα είναι άγια, και στέλνουν το έλεος και την Χάρη τους και έτσι δεν λέμε ελεήσατε ημάς, αλλά **ελέησον ημάς**, για το ενιαίο της θεότητας. (η τριπλή επανάληψη της λέξης Άγιος υποδηλώνει και αυτή τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, του ενός και μόνου αληθινού Θεού, δηλαδή τον Πατέρα, τον Υιόν και το Άγιον Πνεύμα).

Αυτός ο ύμνος, πέρα από την δογματική του σημασία, έχει και σωτηριολογική. Με τον ύμνο αυτό είναι σαν να λέμε. «**Θεέ μου εσύ είσαι άγιος και Θεός, είσαι άγιος και ισχυρός, είσαι άγιος και αθάνατος. Και εμείς που είμαστε αμαρτωλοί, άνθρωποι, αδύνατοι και θνητοί, σε παρακαλούμε να μας ελεήσης**».

Όπως γνωρίζουμε, αυτόν τον τρισάγιο ύμνο τον ψάλλουμε και στην θεία

Λειτουργία δύο φορές. Πρώτα στην λεγομένη λειτουργία των κατηχουμένων, μετά την μικρά Είσοδο, και έπειτα στην θεία Λειτουργία των πιστών, στην θέση της αναφοράς, όταν ψάλλουμε το «**άγιος, άγιος, άγιος Κύριος Σαββαώθ πλήρης ο ουρανός και η γη της δόξης σου, ωσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ωσαννά ο εν τοις υψίστοις**».

(Μητρ.Ναυπάκτου Ιερόθεος)

Ψάλλοντας τον ύμνο μιμούμαστε τους αγγέλους που δοξολογούν το Θεό, αλλά και το λαό της πόλεως των Ιεροσολύμων οι οποίοι τον υποδέχθηκαν με κλαδιά και δάφνες πριν το εκούσιο του πάθος. Έτσι και εμείς υποδεχόμαστε τον βασιλέα ο οποίος έρχεται να σφαγιαστεί και να δοθεί στους πιστούς.

Πηγή: xristianos.gr